

[Kirsten Jacobsen]

Begrundelse

Der henvises til telegrammet fra Ritzaus Bureau.

Svar (23/11 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Planloven fastsætter i § 41 en ret til helårsbeboelse i sommerhusområder for pensionister. Det vil efter loven sige: Personer over 67 år, personer over 60 år, der oppebærer efterløn eller pension, samt førtidspensionister efter lov om social pension.

Retten er begrænset til de tilfælde, hvor pensionisten har ejet ejendommen i 8 år.

Det fremgår af Ritzaus telegram, at der ikke er mange pensionister og efterlønsmodtagere, der har udnyttet retten til at bo hele året i sommerhusområder.

Som de væsentligste årsager hertil nævnes pensionisternes bekymring med hensyn til den kommunale service og infrastrukturen i områderne, samt at mange pensionister endnu ikke har gjort deres sommerhuse egnede til helårsbeboelse.

Indledningsvis vil jeg sige, at jeg mener, det er for tidligt at vurdere reglens anvendelse her ca. et år efter, at den er trådt i kraft. For mange vil det at skifte bopæl være en større beslutning, der kræver tid.

Det kommer dog ikke bag på mig, at der ikke er sket den helt store udflytning. Som jeg fremhævede under lovforslagets behandling, regnede jeg ikke med, at særlig mange ville benytte sig af retten, men jeg fandt det rimeligt, at muligheden bestod.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der såvel under folketingsbehandlingen som i vejledningen »Otium i sommerhuset«, som Planstyrelsen udsendte, før bestemmelsen trådte i kraft den 1. oktober 1991, blev gjort opmærksom på, at der er forskel på serviceniveau og infrastruktur i forskellige kommuner, og at pensionister bør tage bl.a. dette i betragtning, før beslutningen om at flytte til sommerhuset tages.

Pensionistreglen er tænkt som et tilbud til de personer, der har forladt arbejdsmarkedet. De skal have en mulighed for at vælge, om de vil bevare den hidtidige helårsbolig eller bosætte sig hele året i et sommerhus, som de har en årelang tilknytning til.

Kravet om ejertid på 8 år skal sikre pensionistens tilknytning til området og hindre, at sommerhuse opkøbes med henblik på helårsanvendelse. Ejertidskravet skal endvidere forhindre, at reglen påvirker ejendomspriserne, bl.a. til skade for de personer, der ønsker at erhverve et fritidshus.

Bestemmelsens formulering er således udtryk for en afvejning mellem ønsket om at tilgodese de grupper, der har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet, og ønsket om stadig at opretholde sommerhusområderne som rekreative fritidsområder.

På baggrund af foranstående giver oplysningerne fra Ritzaus Bureau mig ikke anledning til ændringer i »pensionistreglen«.

Spm. nr. S 153

Til *industriministeren* (18/11 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Agter ministeren – og i bekræftende fald hvordan – at tage initiativ til at gennemføre regler, som gør det muligt for personer med pensionsopsparingsordninger at skifte fra ét institut/bank/forsikringsselskab til et andet, uden at det medfører højere gebyrer end det, der kan begrundes i de omkostninger, der er direkte forbundet med overflytningen?«

Begrundelse

Folketinget har gennemført regler, som har ophævet stavnsbindingen af lånere i realkreditinstitutter. Gebyrerne i forbindelse med flytning skal nu kun dække de faktiske omkostninger. På den baggrund er det uacceptabelt, at personer med pensionsopsparing skal belastes med omkostninger på 7 pct. af opsparingen – et beløb, som Finanstilsynet har accepteret.

Liberaliseringen på kapitalmarkedet bør medføre, at utilfredse kunder frit skal kunne flytte, uanset om det gælder banker, realkreditinstitutter eller forsikringsselskaber.

Svar (25/11 92):

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Overførsler af pensionsordninger i forbindelse med jobskifte er i det væsentlige omkostningsfrit. Problemet omkring gebyrerne opstår derfor kun, når pensionsopsparende frivilligt ønsker at flytte deres pensionsordning.